

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 42^η
της 07-11-2017

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αριθμ.Απόφασης: 529

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη ένδικου μέσου κατά της
υπ' αριθμ. Α11765/2017 απόφασης του
Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα 7ο μονομελές)

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από τα πρακτικά της αριθμ. **42/2017** συνεδριάσεως της
Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Αιγάλεω

Στο Αιγάλεω και στο Δημοτικό Κατάστημα σήμερα την **07/11/2017**, ημέρα **Τρίτη** και ώρα **13.00** η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Αιγάλεω συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση, κατόπιν της αριθμ. πρωτ. **37090/03-11-2017** έγγραφης πρόσκλησης της Προέδρου αυτής, η οποία δόθηκε σε κάθε ένα μέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75 του Ν.3852/2010 και στη συνέχεια διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, αφού **από το σύνολο των εννέα (9) μελών** βρέθηκαν **παρόντα έξι (6)** ήτοι:

Παρόντες

1. Γιάννα Χριστόγλου (Αντιδήμαρχος, Πρόεδρος Ο.Ε.)
2. Κωνσταντίνος Αγγελόπουλος (τακτικό μέλος)
3. Κωνσταντίνος Γεωργόπουλος (τακτικό μέλος)
4. Αναστάσιος Σαράντου (τακτικό μέλος)
5. Ιωάννης Γκίκας (τακτικό μέλος)
6. Ιωάννης Δημομελέτης (τακτικό μέλος)

Απόντες

1. Ευθύμιος Ζάχαρης (τακτικό μέλος)
2. Μαλάμω Μαστραγγελή-Κοσμίδου (τακτικό μέλος)
3. Παρακευή Δάγκα (τακτικό μέλος)

αν και κλήθηκαν νόμιμα

Στο **3^ο θέμα της Η.Δ.** η Πρόεδρος της Οικονομικής Επιτροπής θέτει υπόψη της το αριθ. πρωτ.36991/03-11-2017 έγγραφο του κ. Δημάρχου, το οποίο έχει ως εξής:

Θέμα: ΑΣΚΗΣΗ Ή ΜΗ ΕΝΔΙΚΟΥ ΜΕΣΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. Α11765/2017 ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ(ΤΜΗΜΑ 7ο ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ)

Κυρία Πρόεδρε, σας θέτω υπόψη:

1) Την αριθμ. Α11765/2017 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών(Τμήμα 7ο Μονομελές) με την οποία υποχρεώνεται ο Δήμος Αιγάλεω να καταβάλει αποζημίωση λόγω μη καταβολής αμοιβής για υπερωριακή απασχόληση στους Ανδριόπουλο Πέτρο κλπ (σύνολο 47 ενάγοντες) για τα χρονικά διαστήματα από 1/11/2010 έως 31/12/2010 και από 1/3/2011 έως 30/4/2011.

2)Την αριθμ. πρωτ. 36813/2-11-2017 γνωμοδότηση του πληρεξούσιου δικηγόρου του Δήμου κ. Πάτρα Δημητρίου, με την οποία εισηγείται τη μη άσκηση ένδικου μέσου κατά της υπ' αριθμ. Α11765/2017οριστικής απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 7ο Μονομελές)και τη σύνταξη ιδιωτικού συμφωνητικού περί εξωδικαστικού ή δικαστικού συμβιβασμού , επισημαίνοντας ότι η εν λόγω απόφαση που έχει κρίση τελειωτική(οριστική) είναι ανέκκλητη. Και αν ακόμα τίθετο ζήτημα περί παραδεκτού ή μη ασκήσεως αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας α)αφ' ενός σε περίπτωση ασκήσεως ενδίκου μέσου θα επιβαρυνόταν ο Δήμος με επιπλέον της πρωτόδικης δίκης δικαστικά έξοδα, δικαστική δαπάνη και αμοιβές δικηγόρου τόσο για την άσκηση αυτού όσο και για την εκπροσώπηση του Δήμου κατά την παράσταση ενώπιον του αρμόδιου Δικαστηρίου και β)αφ' ετέρου όπως έχει γνωστοποιηθεί από τους ενάγοντες έχουν ήδη υποβάλει υπεύθυνες δηλώσεις με τις οποίες παραιτούνται από κάθε αξίωση για επιδικαζόμενους τόκους , δικαστικά έξοδα, δικαστική δαπάνη και αμοιβή πληρεξούσιου δικηγόρου .

Υστερα από τα παραπάνω σας παρακαλώ να τεθεί υπόψη των μελών της Οικονομικής Επιτροπής προκειμένου να αποφασίσει για την άσκηση ή μη ένδικου μέσου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 1 περ. ιγ και παρ 2 του Ν 3852/2010(ΦΕΚ 87Α'/7-6-2010) "Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης & Αποκεντρωμένης Διοίκησης-Πρόγραμμα Καλλικράτης.

Στη συνέχεια η πρόεδρος καλεί την Οικονομική Επιτροπή να αποφασίσει σχετικά αναφέροντας τα κάτωθι:

1. Στην με αριθμ. πρωτ. 36813/2-11-2017 **γνωμοδότηση** του πληρεξούσιου δικηγόρου του Δήμου, αναφέρονται τα εξής:

Ι. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Με την υπ' αριθμ. 441/19.09.2017 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής κατά την 35η συνεδρίαση της, που έλαβε χώρα κατά την 19.09.2017, ζητήθηκε η γνωμοδότηση όσον αφορά στην άσκηση ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ' αριθμ. Α11765/2017 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών. Επί του θέματος αυτού επαγόμεθα τα εξής:

ΙΙ. ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την από 29.02.2012 (με γενικό αριθμό κατάθεσης: 4491/29.02.2012) αγωγή τους ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, οι 1) ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ Πέτρος κ.λπ. (σύνολο 47 ενάγοντες), μόνιμοι υπάλληλοι του Δήμου Αιγάλεω, αιτούνται, όπως υποχρεωθεί ο Δήμος, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή, να καταβάλει εις έκαστον εξ αυτών, νομιμοτόκως, από την επομένη ημέρα κάθε δικαιούμενης οφειλής, άλλως από την επίδοση της αγωγής, μέχρι την εξόφληση, τα αναγραφόμενα στο δικόγραφο ποσά, ως αμοιβή για υπερωριακή απασχόληση τους κατά τους μήνες Νοέμβριο έως Δεκέμβριο 2010 και Μάρτιο έως Απρίλιο 2011, οι μὲν είκοσι τρεις πρώτοι στη Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών και Προσωπικού, οι δε υπόλοιποι στη Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών του Δήμου, άλλως ως αδικαιολόγητος πλουτισμός του Δήμου Αιγάλεω, από τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν κατά την ανωτέρω περίοδο. Περαιτέρω, οι ενάγοντες αιτήθηκαν όπως υποχρεωθεί ο Δήμος να καταβάλει εις έκαστον εξ αυτών, τα ειδικότερα αναφερόμενα στο δικόγραφο της αγωγής ποσά, λόγω μη χορήγησης σε αυτούς της προβλεπόμενης από την ΚΥΑ 53361/2006 (ΦΕΚ 1323/β) παροχής ενός λίτρου φρέσκου γάλακτος την ημέρα το χρονικό διάστημα, από 02.03.2011 έως 31.12.2011, με σκοπό την προστασία της υγείας τους. Η υπό κρίση αγωγή συζητήθηκε κατά τη δικάσιμο της 02.05.2017. Επισημαίνεται δε στο σημείο αυτό ότι οι ανωτέρω ενάγοντες με το από 28.04.2017 νομίμως κατατεθέν υπόμνημά τους, παραιτήθηκαν από τη αξίωσή τους για καταβολή των ειδικότερα αναφερομένων στο δικόγραφο της αγωγής ποσών, λόγω μη χορήγησης σε αυτούς της προβλεπόμενης από την Κ.Υ.Α. 53361/2006 (ΦΕΚ 1323/Β), παροχής ενός λίτρου φρέσκου γάλακτος την ημέρα, το χρονικό διάστημα από 02.03.2011 έως 31.12.2011. Όσον αφορά στο αγωγικό κονδύλιο για αποζημίωση λόγω μη καταβολής αμοιβής για υπερωριακή απασχόληση που έκαστος εκ των εναγόντων πραγματοποίησε στο Δήμο Αιγάλεω κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα και δη από 01.11.2010 έως 31.12.2010 και από 01.03.2011 έως 30.04.2011, ο Δήμος Αιγάλεω τόσο με την υπ' αριθμ. πρωτ. 11767/07.04.2017 έκθεση απόψεων επί της ανωτέρω αγωγής του Τμήματος Μόνιμου Προσωπικού της Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών του Δήμου Αιγάλεω, όσο και με το νομίμως κατατεθέν από 04.05.2017 υπόμνημά του, δέχθηκε ότι ότι άπαντες οι ενάγοντες, κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα, υπηρετούσαν ως μόνιμοι υπάλληλοι στο Δήμο, ότι πράγματι έκαστος εξ αυτών πραγματοποίησε τις αναφερόμενες στο δικόγραφο της ενδίκου αγωγής υπερωρίες, όπως τούτο προκύπτει από τις σχετικές καταστάσεις με τις πραγματοποιηθείσες ώρες υπογεγραμμένες από τον αρμόδιο προϊστάμενο Διεύθυνση, το Δήμαρχο και τον εκάστοτε αρμόδιο Αντιδήμαρχο, οπότε και έκαστος εξ αυτών δικαιούται το αιτούμενο ποσό για την ανωτέρω αιτία, καθώς ουδέν ποσό έχει καταβληθεί από το Δήμο Αιγάλεω για την ανωτέρω αιτία μέχρι και σήμερα. Ωστόσο, ο Δήμος Αιγάλεω δήλωσε ότι ουδεμία υπαιτιότητα φέρει, καθώς η μη καταβολή του αιτούμενου αγωγικού κονδυλίου οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας, και δη σε οικονομικές δυσχέρειες που αντιμετώπιζε κατά τα επίδικα έτη.

Επί της υπό κρίση αγωγής εξεδόθη η υπ' αριθμ. Α 11765/2017 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 7ο), η οποία εδέχθη, μεταξύ άλλων, επί λέξει, τα εξής: «...Καταργεί τη δίκη ως προς τις αξιώσεις των εναγόντων για καταβολή των ειδικότερα αναφερομένων στο δικόγραφο της αγωγής ποσών, λόγω μη χορήγησης σε αυτούς της προβλεπόμενης από την Κ.Υ.Α. 53361/2006 (ΦΕΚ 1323/β) παροχή ενός λίτρου φρέσκου γάλακτος την ημέρα, το χρονικό διάστημα από 02.03.2011 έως 31.12.2011. Δέχεται, κατά τα λοιπά, εν μέρει την αγωγή. Υποχρεώνει το Δήμο Αιγάλεω να καταβάλει στον πρώτο των εναγόντων, το ποσό των 712,56 ευρώ, στο δεύτερο των εναγόντων, το ποσό των 485,48 ευρώ, στον τρίτο των εναγόντων, το ποσό των 843,70 ευρώ, στον τέταρτο των εναγόντων, το ποσό των 691,27 ευρώ, στον πέμπτο των εναγόντων, το ποσό των 740,66 ευρώ, στον έκτο των εναγόντων, το ποσό των 683,53 ευρώ, στον έβδομο των εναγόντων, το ποσό των 913,14 ευρώ, στην όγδοη των εναγόντων, το ποσό των 878,82 ευρώ, στην ένατη των εναγόντων, το ποσό των 559,96 ευρώ, στο δέκατο των εναγόντων, το ποσό των 790,02 ευρώ, στον ενδέκατο των εναγόντων, το ποσό των 913,12 ευρώ, στο δωδέκατο των εναγόντων το ποσό των 401,22 ευρώ, στο δέκατο τρίτο των εναγόντων, το ποσό των 522,35 ευρώ, στη δέκατη τέταρτη των εναγόντων, το ποσό των 936 ευρώ, στο δέκατο πέμπτο των εναγόντων, το ποσό των 745,86 ευρώ, στη δέκατη έκτη των εναγόντων, το ποσό των 474,28 ευρώ, στη δέκατη έβδομη των εναγόντων το ποσό των 863,02 ευρώ, στο δέκατο όγδοο των εναγόντων, το ποσό των 676,09 ευρώ, στη δέκατη ένατη το ποσό των 617,44 ευρώ, στον εικοστό των εναγόντων, το ποσό των 211,10 ευρώ, στην εικοστή πρώτη των εναγόντων, το ποσό των 609,86 ευρώ, στην εικοστή δεύτερη των εναγόντων, το ποσό των 609,86 ευρώ, στην εικοστή τρίτη των εναγόντων, το ποσό των 212,26 ευρώ, στον εικοστό τέταρτο των εναγόντων, το ποσό των 707,48 ευρώ, στην εικοστή πέμπτη των εναγόντων, το ποσό των 703,65 ευρώ, στην εικοστή έκτη των εναγόντων, το ποσό των 675,47 ευρώ, στην εικοστή έβδομη των εναγόντων, το ποσό των 809,10 ευρώ, στην εικοστή όγδοη των εναγόντων, το ποσό των 858,05 ευρώ, στην εικοστή ένατη των εναγόντων, το ποσό των 683,38 ευρώ, στην τριακοστή των εναγόντων, το ποσό των 902,90 ευρώ, στον τριακοστό πρώτο των εναγόντων, το ποσό των 1.053,62 ευρώ, στον τριακοστό δεύτερο των εναγόντων, το ποσό των 681,41 ευρώ, στην τριακοστή τρίτη των εναγόντων, το ποσό των 732,06 ευρώ, στον τριακοστό τέταρτο των εναγόντων, το ποσό των 737,02 ευρώ, στην τριακοστή πέμπτη των εναγόντων το ποσό των 925,54 ευρώ, στην τριακοστή έκτη των εναγόντων, το ποσό των 841,75 ευρώ, στην τριακοστή έβδομη των εναγόντων, το ποσό των 808,58 ευρώ, στην τριακοστή όγδοη των εναγόντων, το ποσό των 951 ευρώ, στην τριακοστή ένατη των εναγόντων, το ποσό των 888,80 ευρώ, στην τεσσαρακοστή των εναγόντων, το ποσό των 667,56 ευρώ, στην τεσσαρακοστή πρώτη των εναγόντων, το ποσό των 966,61 ευρώ, στην τεσσαρακοστή δεύτερη των εναγόντων, το ποσό των 1.025,62 ευρώ, στην τεσσαρακοστή τρίτη των εναγόντων το ποσό των 772,36 ευρώ, στον τεσσαρακοστό τέταρτο των εναγόντων, το ποσό των 888,76 ευρώ, στην τεσσαρακοστή πέμπτη των εναγόντων, το ποσό των 591,15 ευρώ, στην τεσσαρακοστή έκτη των εναγόντων, το ποσό των 828,20 ευρώ, στον τεσσαρακοστό έβδομο των εναγόντων, το ποσό των 793,98 ευρώ, εντόκως από την επίδοση της αγωγής, ήτοι από 09.03.2012, για άπαντες τους ενάγοντες...». Επικυρωμένο αντίγραφο της εν λόγω αποφάσεως επιδόθηκε στο Δήμο Αιγάλεω την 30.08.2017.

III. ΙΣΧΥΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Α. Επειδή, στο άρθρο 83 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97), ορίζονται τα εξής: «Προσβαλλόμενες αποφάσεις. 1. Σε ένδικα μέσα υπόκεινται μόνο οι οριστικές αποφάσεις. Με την προσβολή τους θεωρείται ότι συμπροσβάλλονται και όλες οι μη οριστικές. Κατ' εξαίρεση, σε ανακοπή ερημοδικίας και σε αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας υπόκεινται και οι μη οριστικές αποφάσεις.». Στο περί δυνητικής ομοδικίας άρθρο 115 του ίδιου Κώδικα, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο άσκησης της ένδικης αγωγής, ορίζονταν τα εξής: «1. Περισσότεροι μπορούν, με το ίδιο δικόγραφο, να ασκήσουν κοινή προσφυγή κατά της ίδιας πράξης ή παράλειψης, εφόσον οι λόγοι που προβάλλουν στηρίζονται σε όμοια κατά τα ουσιώδη στοιχεία νομική και πραγματική βάση ή κοινή αγωγή, εφόσον συνδέονται με κοινό δικαίωμα ή τα δικαιώματά τους πηγάζουν από την ίδια νομική και πραγματική αιτία. 2.... 3. Προκειμένου περί απαιτήσεων για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, έστω και αν βασίζονται σε παράνομες πράξεις ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις εφαρμόζονται οι διατάξεις των δύο προηγούμενων παραγράφων και όταν το αντικείμενο της διαφοράς είναι ομοειδείς, έστω και μη ισόποσες, απαιτήσεις ή υποχρεώσεις που στηρίζονται σε όμοια κατά τα ουσιώδη στοιχεία νομική βάση. Ομοδικία συντρέχει και όταν για τους προσφεύγοντες ή ενάγοντες έχει εκδοθεί μία πράξη με ξεχωριστά για τον καθένα κεφάλαια ή περισσότερες αυτοτελείς για τον καθένα πράξεις. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται η συνδρομή και των προϋποθέσεων της συνάφειας, εκτός από την προϋπόθεση της κατά τόπο αρμοδιότητας του δικαστηρίου ως προς όλες τις πράξεις. Σε περίπτωση ομοδικίας, κατά την παρούσα παράγραφο, ο αριθμός των ομοδίκων δεν μπορεί να υπερβαίνει τους πενήντα. 4. Η δυνητική ομοδικία δεν επηρεάζει τις ουσιαστικές έννομες σχέσεις των ομοδίκων. Οι διαδικαστικές πράξεις του ενός δεν ωφελούν ούτε βλάπτουν τους άλλους. 5. ». Τέλος, στο περί αναγκαστικής ομοδικίας άρθρο 116 του ίδιου Κώδικα ορίζονται τα εξής: «1. Περισσότεροι ομοδικούν αναγκαστικώς, εφόσον: α) η διαφορά από τη φύση της επιδέχεται μόνο ενιαία ρύθμιση, ή β) η ισχύς της απόφασης που θα εκδοθεί εκτείνεται, σύμφωνα με το νόμο, σε όλους τους ομοδίκους, ή γ) κατά το νόμο, συγκεκριμένο ένδικο βοήθημα μόνο από κοινού μπορεί να ασκηθεί από αυτούς ή κατ' αυτών, ή δ) λόγω των συνθηκών της συγκεκριμένης διαφοράς, δεν είναι δυνατόν να υπάρξουν αντίθετες αποφάσεις. 2. ....».

Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, όταν ένδικο βοήθημα ή μέσο ασκείται από περισσότερους ή κατά περισσοτέρων, οι οποίοι συνδέονται με δεσμό δυνητικής («απλής» κατά τον Κ.Πολ.Δικ.) ομοδικίας, δημιουργούνται πλείονες αυτοτελείς έννομες σχέσεις δίκης, η δε κρίση του δικαστηρίου ως προς κάποιον από τους ομοδίκους δεν επηρεάζει την έκβαση της δίκης ως προς τους λοιπούς, όπως ορίζεται στην παρ. 4 του άρθρου 115 του Κ.Δ.Δ. Αν, συνεπώς, το διοικητικό δικαστήριο αποφανθεί τελειωτικά για κάποιον ή κάποιους από τους δυνητικούς ομοδίκους και ως προς τους λοιπούς αναβάλει την έκδοση οριστικής απόφασης για οποιονδήποτε λόγο (π.χ. γιατί τάσσει αποδείξεις ή συμπλήρωση των αποδείξεων), η απόφασή του, κατά το μέρος με το οποίο δέχεται ή απορρίπτει το ένδικο βοήθημα ή μέσο ως προς ορισμένους από τους δυνητικούς ομοδίκους, υπόκειται σε ένδικα μέσα, χωρίς να εφαρμόζεται ο δικονομικός κανόνας κατά τον οποίο, αν η απόφαση είναι εν μέρει οριστική, δεν χωρεί ένδικο μέσο ούτε κατά των οριστικών διατάξεων αυτής. Και τούτο, γιατί ο κανόνας αυτός αναφέρεται στην περίπτωση που η εν μέρει οριστική απόφαση αφορά την ίδια έννομη σχέση δίκης, δηλαδή τη δίκη ως προς κάποιον από τους δυνητικούς ομοδίκους, χωρίς η απόφαση αυτή να αποφαίνεται τελειωτικά επί της δίκης αυτής και μόνο (ΣτΕ 1592/2010 7μ, 1616- 7/2011, 3047/2013).

Β. Επειδή, στο άρθρο 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζεται ότι: «1. Σε έφεση υπόκεινται οι αποφάσεις που εκδίδονται σε πρώτο βαθμό. 2. Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν σε χρηματικές διαφορές, αν το αντικείμενό τους δεν υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Προκειμένου... για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, το ανωτέρω όριο ορίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ. Το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από το ποσό, το οποίο καθορίζεται με την πρωτόδικη απόφαση... Σε περίπτωση... ομοδικίας, το αντικείμενο της διαφοράς κρίνεται χωριστά ως προς κάθε... ομόδικο, εκτός αν, στην τελευταία περίπτωση, υπάρχει ενοχή σε ολόκληρο. 3... 4. Επιτρέπεται πάντοτε να ασκηθεί έφεση: α)... β)... γ) αν η διαφορά έχει ως αντικείμενο περιοδική παροχή, ή δ)...».

Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, σε περίπτωση άσκησης έφεσης κατ' απόφασης, η οποία εκδόθηκε επί αγωγής με αίτημα την καταβολή αποδοχών - ανεξάρτητα από το αν πρόκειται περί ευθείας αγωγής, αγωγής αποζημίωσης κατ' άρθρο 105 ΕισΝΑΚ ή αγωγής από αδικαιολόγητο πλουτισμό κατ' άρθρο 904 Α.Κ.- το αντικείμενο της διαφοράς, από το οποίο κρίνεται το εκκλητό ή μη της πρωτόδικης απόφασης, προσδιορίζεται από το ποσό που καθορίστηκε με την απόφαση αυτή και, σε περίπτωση που η αγωγή απορρίφθηκε, από το αιτηθέν πρωτοδικώς ποσό, χωρίς να ασκεί συναφώς επιρροή το γεγονός ότι η υποκείμενη των σχετικών αξιώσεων αιτία αποτελεί παροχή περιοδικώς καταβαλλόμενη. Και τούτο διότι επί ευθείας αγωγής για καταβολή αποδοχών, το αντικείμενο της διαφοράς περιορίζεται στο αιτούμενο ποσό της διαφοράς αποδοχών, η οποία ζητείται για ορισμένο παρελθόν χρονικό διάστημα και όχι και για το μέλλον, όπως συμβαίνει επί προσφυγής με αντικείμενο περιοδικές παροχές, ενώ η αποζημίωση, κατ' άρθρα 105 ΕισΝΑΚ ή 904 Α.Κ., ως εκ της φύσης αυτής, δεν αποτελεί, κατ' αρχήν, περιοδική παροχή (πρβ. ΣτΕ 53/2008, 3937/2000 και 4134/2000 Ολομ.). Συνεπώς, στην περίπτωση αυτή δεν έχει εφαρμογή η εισαγόμενη από την ως άνω διάταξη του άρθρου 92 παρ.4 περ.γ' του Κ.Δ.Δ. εξαίρεση από τον κανόνα του λόγω ποσού ανεκκλητότου των αποφάσεων (ΣτΕ 2756-7/2013 7μ.).

Γ. Επίσης, κατά το άρθρο 94 παρ. 1 ΚΔιοικΔικ, η προθεσμία της έφεσης είναι εξήντα (60) ημέρες, και αρχίζει από την επίδοση της προσβαλλομένης απόφασης. Περαιτέρω, στο άρθρο 61 παρ. 4 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι οι προθεσμίες για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων αναστέλλονται για το διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου.

Ειδικά όμως, για το Ελληνικό Δημόσιο, σύμφωνα με το άρθρο 11 Κώδικα Δικών Δημοσίου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 12 Ν.3514/2006, η προθεσμία για την άσκηση έφεσης, αναστέλλεται καθ' όλη τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών, δηλαδή από 1 Ιουλίου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου (άρθρο 11 παρ. 2 του ν. 1756/1988). Από το συνδυασμό δε των άρθρων 304 εδ. β' του Π.Δ. 410/1995 και 28 παρ. 4 εδ. α' του ν. 2579/1998, που ορίζουν ότι οι Δήμοι και οι Κοινότητες έχουν όλες ανεξαιρέτως τις ατέλειες και τα δικαστικά, διοικητικά και δικονομικά προνόμια που παρέχονται στο δημόσιο και ότι οι διατάξεις του άρθρου 11 έχουν εφαρμογή και σε νομικά

πρόσωπα δημοσίου δικαίου προκύπτει, ότι η προθεσμία άσκησης έφεσης κατά οριστικής απόφασης αναστέλλεται καθ' όλη τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών (01.07 έως 15.09 κάθε δικαστικού έτους).

Δ. Περαιτέρω, η διάταξη του άρθρου 53 του π.δ/τος 18/1989 ορίζει ότι: «1. Η αίτηση αναιρέσεως ασκείται κατά αποφάσεων που εκδίδονται είτε σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, είτε τελεσιδικώς κατ' έφεση, αναθεώρηση ή αναψηλάφηση. Η αίτηση από τον ιδιώτη διάδικο (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών που αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης σε αυτόν, από δε τη διάδικο διοικητική αρχή ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή από τον προϊστάμενό τους υπουργό, εφόσον δε ορίζεται διαφορετικά, μέσα σε εξήντα ημέρες από τη χρονολογία δημοσίευσης της απόφασης. Η κοινοποίηση μπορεί να γίνει κατά τις διατάξεις των άρθρων 56 και επ. του κώδικα Φορολογικής Δικονομίας, και από κάθε διάδικο, οπότε η προθεσμία τρέχει και κατ' αυτού. Δικαίωμα να ασκήσει αίτηση αναιρέσεως έχει κάθε διάδικος που μετέσχε στην ουσιαστική δίκη, κατά την οποία έχει εκδοθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, και έχει ηττηθεί εν όλω ή εν μέρει. Το δικαίωμα αυτό έχει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον το δικαιολογεί έννομο συμφέρον.....3. Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης απόφασης προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Το απαράδεκτο του προηγούμενου εδαφίου καλύπτεται, εάν μέχρι την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης περιέλθει εγγράφως σε γνώση του δικαστηρίου με πρωτοβουλία του διαδίκου, ακόμη και αν δεν γίνεται επίκλησή της στο εισαγωγικό δικόγραφο, απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, που είναι αντίθετη προς την προσβαλλόμενη απόφαση. 4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ, εκτός αν προσβάλλονται αποφάσεις που εκδίδονται επί προσφυγών ουσίας, εφόσον αφορούν περιοδικές παροχές ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε σύνταξη ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε εφάπαξ παροχή και τον καθορισμό του ύψους της. Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις, το όριο αυτό ορίζεται στις διακόσιες χιλιάδες ευρώ. Τα ποσά αυτά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας..».

Με το άρθρο 4 Ν.2479/1997 (ΦΕΚ Α 67/6.5.1997) ορίζεται ότι: " 1.α. Οι προθεσμίες για την άσκηση των ενδίκων βοηθημάτων και μέσων ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας αναστέλλονται για το χρονικό διάστημα από 1ης έως 31ης Αυγούστου. Δεν θίγεται η ισχύουσα νομοθεσία που αφορά τις προθεσμίες του Δημοσίου και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. ....".

Ε. Περαιτέρω, η διάταξη του άρθρου 72 του ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης- Πρόγραμμα Καλλικράτης» (ΦΕΚ Α'/87/7-6-2010), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 54 του Ν.4447/2016. ορίζει ότι: «1. Η Οικονομική Επιτροπή είναι όργανο παρακολούθησης και ελέγχου της οικονομικής λειτουργίας του δήμου. Ειδικότερα έχει τις ακόλουθες Αρμοδιότητες: α) ....., β)....., γ)....., δ) ....., ε.....) ..... ,στ)....., ζ) ....., η) ....., θ) .....ι)....., ια) ....., ιβ) .... «ιγ) αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ενδίκων βοηθημάτων και των ενδίκων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά», ιδ) αποφασίζει για το δικαστικό συμβιβασμό και τον εξώδικο συμβιβασμό ή κατάργηση δίκης που έχουν αντικείμενο μέχρι του ποσού των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ και εισηγείται στο δημοτικό συμβούλιο για τον εξώδικο συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχουν αντικείμενο που υπερβαίνει το παραπάνω ποσό.....2. Για τις περιπτώσεις ιβ', ιγ' και ιδ' της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν αποφασίζει, σχετικά, το δημοτικό συμβούλιο, λόγω υπέρβασης του αντικείμενου των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ της περίπτωσης ιδ' της προηγούμενης παραγράφου. 3. Το δημοτικό συμβούλιο μπορεί, για θέματα ιδιαίτερα σοβαρά, με ειδική αιτιολογία, και με την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών του να αποφασίζει ότι θα ασκήσει το ίδιο αρμοδιότητες των προηγούμενων παραγράφων. 4. Η Οικονομική Επιτροπή με ειδική απόφαση που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών της μπορεί να παραπέμψει συγκεκριμένο θέμα της αρμοδιότητας της στο δημοτικό συμβούλιο για τη λήψη απόφασης, εφόσον κρίνει ότι αυτό επιβάλλεται από την ιδιαίτερη σοβαρότητα του». Επισημαίνεται δε στο σημείο αυτό ότι το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, το οποίο προέβλεπε ότι «Προκειμένου για μισθολογικές απαιτήσεις, κάθε μορφής, συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων, δεν είναι δυνατή η παραίτηση από την άσκηση ενδίκων μέσων, ο δικαστικός ή εξώδικος συμβιβασμός και η κατάργηση δίκης, εκτός από τις περιπτώσεις που το νομικό ζήτημα έχει κριθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου», καταργήθηκε με το άρθρο 54 του Ν. 4447/2016.

IV. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΔΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

Εν προκειμένω, οι ανωτέρω ενάγοντες άσκησαν από κοινού αγωγή επικαλούμενοι δικαιώματα που στηρίζονται σε όμοια, κατά τα ουσιώδη στοιχεία, νομική και πραγματική βάση. Με το δεδομένο αυτό, η σχέση ομοδικίας που συνδέει τους ενάγοντες στην ένδικη αγωγή είναι αυτή της δυνητικής (απλής) ομοδικίας του άρθρου 115 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Η εν μέρει αποδοχή της ένδικης αγωγής των εναγόντων ως δυνητικών ομοδίκων με οριστική διάταξη της εν λόγω απόφασης συνιστά κρίση τελειωτική, υποκείμενη αυτοτελώς σε έφεση. Ωστόσο, επειδή, η υπό κρίση διαφορά, η οποία ανεφύη από αγωγή με αίτημα την καταβολή διαφοράς αποδοχών, άλλως ισόποσης αποζημίωσης, δεν έχει ως αντικείμενο περιοδική παροχή, δεν είναι εφαρμοστέες εν προκειμένω οι προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 92 παρ. 4 περ. γ' του Κ.Δ.Δ., (σύμφωνα με τις οποίες επιτρέπεται πάντοτε η άσκηση έφεσης αν η διαφορά έχει ως αντικείμενο περιοδική παροχή), αλλά αυτές της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου. Εφόσον δε, κατά τα αναφερόμενα, το επιδικασθέν πρωτοδίκως για έκαστο εκ των εναγόντων υπολείπεται του ως άνω ορίου των 3.000 ευρώ - μη συνυπολογιζόμενης της απαίτησης για καταβολή τόκων, λόγω του παρεπόμενου χαρακτήρα της (ΣτΕ 2757/2013, 4435/2011, 996/2010, 4031/2009 κ.ά.) - και δεδομένου ότι δεν συντρέχουν οι αναφερόμενοι στις περ. α' και β' της παρ.4 του άρθρου 92 του ανωτέρω Κώδικα λόγοι που επιτρέπουν την κατ' εξαίρεση άσκηση έφεσης ανεξαρτήτως του ύψους του αμφισβητούμενου ποσού, η εν λόγω απόφαση ως προς τους ανωτέρω ενάγοντες, για τους οποίους η εν λόγω απόφαση έχει κρίση τελειωτική (οριστική) είναι ανέκκλητη. Ωστόσο, ακόμα και εάν τίθετο ζήτημα περί παραδεκτού ή μη ασκήσεως αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, βάσει των όσων αναφέρθηκαν εκτενώς ανωτέρω, αλλά και λαμβάνοντας υπόψη: α) αφ' ενός, σε

περίπτωση ασκήσεως ενδίκου μέσου, την επιβάρυνση του Δήμου Αιγάλεω με, επιπλέον της πρωτόδικης δίκης, δικαστικά έξοδα, δικαστική δαπάνη και αμοιβές δικηγόρου, τόσο για την άσκηση αυτού, όσο και για την εκπροσώπηση του Δήμου κατά την παράσταση ενώπιον του αρμοδίου Δικαστηρίου και β) αφ' ετέρου ότι, όπως μας έχει γνωστοποιηθεί άπαντες οι ενάγοντες έχουν ήδη υποβάλει υπεύθυνες δηλώσεις με την οποία έκαστος εξ αυτών παραιτείται από κάθε αξίωση για επιδικαζόμενους τόκους, δικαστικά έξοδα, δικαστική δαπάνη και αμοιβή πληρεξουσίου δικηγόρου, εισηγούμενη τη μη άσκηση ενδίκου μέσου κατά της υπ' αριθμ. Α11765/2017 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (7ο Τμήμα) και την σύνταξη ιδιωτικού συμφωνητικού περί εξωδικαστικού ή δικαστικού συμβιβασμού.

2) Οι δικαιούχοι εργαζόμενοι κατέθεσαν υπεύθυνες δηλώσεις του Ν. 1599/86, με τις οποίες δηλώνουν ρητά και ανεπιφύλακτα ότι παραιτούνται: «από κάθε αξίωση που αφορά τόκους (λ.χ. ενδεικτικώς τόκους υπερημερίας, επιδικίας κλπ.) δικαστικά έξοδα, δικαστική δαπάνη και αμοιβή πληρεξουσίου δικηγόρου αναφορικώς με την απαίτηση τους που αντιστοιχεί στην αμοιβή τους για υπερωριακή απασχόληση, που δεν τους καταβλήθηκε και συγκεκριμένα όπως τούτη αναφέρεται και εξειδικεύεται στην από 29.02.2012 (με γενικό αριθμό κατάθεσης δικογράφου 4491/2012) ομαδική αγωγή τους έναντι του Δήμου Αιγάλεω ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, επί της οποίας εξεδόθη η υπ' αριθμ. Α11765/2017 απόφαση του ανωτέρω Δικαστηρίου (Τμήμα 7^ο)»

Στη συνέχεια η Πρόεδρος καλεί την Οικονομική Επιτροπή να αποφασίσει σχετικά.

Η Οικονομική Επιτροπή αφού άκουσε την εισήγηση, μελέτησε τα δικαιολογητικά του θέματος και έλαβε υπόψη της τις ανωτέρω διατάξεις, καθώς το γεγονός ότι το συνολικό κόστος της απόφασης ανέρχεται σε 34.585,65 € , μετά από διαλογική συζήτηση,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. **Εγκρίνει τη μη άσκηση ενδίκου μέσου** κατά της υπ' αριθμ. Α11765/2017 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 7ο μονομελές) ως προς τους ομοδίκους για τους οποίους γίνεται εν μέρει αποδεκτή η ένδικη αγωγή (ήτοι σύνολο 47ενάγοντες) διότι η ανωτέρω απόφαση συνιστά γι' αυτούς κρίση τελειωτική (οριστική) και ανέκκλητη και αφορά την καταβολή της αμοιβής για υπερωριακή απασχόληση των εναγόντων κατά τα χρονικά διαστήματα από 1/11/2010 έως 31/12/2010 και από 1/3/2011 έως 30/4/2011.
2. **Εισηγείται** την παραπομπή του θέματος στο Δημοτικό Συμβούλιο για τη λήψη σχετικής απόφασης για εξωδικαστικό συμβιβασμό, διότι οι απαιτήσεις του συνόλου της προαναφερόμενης απόφασης υπερβαίνουν το ποσό των 30.000,00 ΕΥΡΩ και συνεπώς δεν εμπίπτει στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Οικονομικής Επιτροπής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 72 του Ν. 3852/2010 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 παρ. 5 του Ν. 4071/2012.

**Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

ΓΙΑΝΝΑ ΧΡΙΣΤΟΓΛΟΥ

**ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ & ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ**

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΖΥΜΒΡΑΓΑΚΗ